

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΟΣ ΗΛΕΙΑΣ
ΔΗΜΟΣ ΗΛΙΔΑΣ
ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΝΑΡΤΗΤΕΑ ΣΤΟ «ΔΙΑΥΓΕΙΑ»
ΚΑΙ ΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Από το Πρακτικό 25/11.11.2024 της τακτικής συνεδρίασης της Δημοτικής Επιτροπής του Δήμου
Ήλιδας.

Αριθμός Απόφασης 346/2024

ΘΕΜΑ: Περί μη άσκησης ενδίκων μέσων κατά της υπ'αριθμ. 88/2022 απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Αθηνών.

Στην Αμαλιάδα, σήμερα 11-11-2024, ημέρα Δευτέρα και ώρα 11:00', συνήλθε σε Τακτική συνεδρίαση η Δημοτική Επιτροπή, ύστερα από τη με αριθμό πρωτ. 26/24170/06.11.2024 έγγραφη πρόσκληση του Προέδρου, η οποία επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στα μέλη της, σύμφωνα με το άρθρο 67 του ν. 3852/10 και τις σχετικές διατάξεις του άρθρου 75 του ν.3852/2010 (ΦΕΚ Α' 87) όπως ισχύει και των άρθ. 8 & 9 του ν.5056/2023 (Α' 163).

ΠΑΡΟΝΤΕΣ

1. Χριστοδουλόπουλος Χρήστος - Δήμαρχος/Πρόεδρος.
2. Αναγνωστόπουλος Κωνσταντίνος -μέλος.
3. Τσεριώνης Κωνσταντίνος-μέλος.
4. Χριστοφόρου Ευάγγελος-μέλος.
5. Ευσταθόπουλος Ηλίας, αναπληρωματικό μέλος / αντικαταστάτης Αθανασόπουλος Ιωάννης.
6. Νικολόπουλος Χρήστος, αναπληρωματικό μέλος / αντικαταστάτης Ανδρουτσόπουλου Ανδρέα.

ΑΠΟΝΤΕΣ

- 1.Λυμπέρης Ιωάννης-μέλος.

Αφού διαπιστώθηκε ότι υπάρχει νόμιμη απαρτία, δεδομένου ότι σε σύνολο επτά (7) μελών δήλωσαν παρόντα έξι (6) μέλη και απόντα ένα (1) μέλος, ο Πρόεδρος κ. Χριστοδουλόπουλος Χρήστος, κήρυξε την έναρξη της συνεδρίασης. Τα πρακτικά τηρήθηκαν από το δημοτικό υπάλληλο Χρήστο Ρούτση.

Ο Πρόεδρος ανακοίνωσε το 16^ο θέμα της ημερήσιας διάταξης και έθεσε υπόψη των μελών της Επιτροπής την από 4-10-2024 εισήγηση του Γραφείου Νομικής Υπηρεσίας του Δήμου στην οποία αναφέρονται τα εξής:

«**ΘΕΜΑ: Περί μη άσκησης ενδίκων μέσων κατά της υπ'αριθμ. 88/2022 απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Αθηνών.**

A. ΙΣΤΟΡΙΚΟ

B. ΝΟΜΙΚΟ ΜΕΡΟΣ:

Σύμφωνα με τις διατάξεις του Π.Δ/τος 164/2004 "Ρυθμίσεις για τους εργαζομένους με συμβάσεις ορισμένου χρόνου στο δημόσιο τομέα", (ΦΕΚ Α 134) που άρχισε να ισχύει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης στις 19.7.2004 και αφορά τους εργαζομένους στο δημόσιο τομέα με συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου ή συμβάσεις έργου ή άλλες συμβάσεις ή σχέσεις που υποκρύπτουν σχέση εξάρτησης εργασίας (άρθ. 1 παρ. 1 αυτού), του οποίου σημειωτέον οι ρυθμίσεις κρίθηκαν συμβατές με τις ρυθμίσεις της Οδηγίας 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου της 28-6-1999, που αποσκοπεί κατά το άρθρο 1 σημείο 2 αυτής στην αποτροπή της κατάχρησης σύναψης διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου (ΔΕΚ της 23.4.2009 Υποθ. Α. κλπ C 378 - 380), εξειδικεύθηκαν οι συνθήκες με τις οποίες οι διαδοχικές συμβάσεις ή σχέσεις εργασίας ορισμένου χρόνου ή συμβάσεις έργου ή άλλες συμβάσεις ή σχέσεις, υποκρύπτουν σχέση εξάρτησης εργασίας και καθορίστηκαν οι εκ τούτου συνέπειες. Με τα άρθρα 5 και 6 του ως άνω Π.Δ/τος

απαγορεύθηκε, καταρχάς, η κατάρτιση διαδοχικών συμβάσεων ορισμένου χρόνου, η οποία επιτρέπεται κατ' εξαίρεση στις αναφερόμενες εκεί περιπτώσεις και υπό τις στο άρθρο αυτό αναγραφόμενες προϋποθέσεις και προβλέφθηκε η ανωτέρα χρονική διάρκεια των συμβάσεων αυτών, η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει τους εικοσιτέσσερις (24) μήνες, με την επιφύλαξη των εκεί εξαιρέσεων. Με το άρθρο 7 του ιδίου Διατάγματος ορίστηκε ότι συμβάσεις που καταρτίζονται κατά παράβαση των πιο πάνω ρυθμίσεων είναι απολύτως άκυρες, πλην όμως ο απασχοληθείς κατά παράβαση αυτών μισθωτός δικαιούται να λάβει τα οφειλόμενα βάσει αυτών χρηματικά ποσά, καθώς και ως αποζημίωση το ποσό που θα ελάμβανε ο αντίστοιχος εργαζόμενος με σύμβαση αορίστου χρόνου σε περίπτωση καταγγελίας της σύμβασής του. Ενόψει όμως του γεγονότος, ότι διαδοχικές συμβάσεις εργασίας ή έργου ορισμένου χρόνου που συνάπτονταν με το Δημόσιο, κατά παράβαση του Ν. 2190/1994, του Π.Δ/τος 410/1988 και του άρθρου 6 του Ν. 2527/1997 δεν μπορούσαν σε κάθε περίπτωση, να μετατραπούν σε συμβάσεις αορίστου χρόνου, υπό το κράτος της ισχύος του άρθρ. 103 του Συντάγματος μετά την αναθεώρηση του έτους 2001 (ΦΕΚ Α' 85/18-4-2001), οπότε προστέθηκαν οι περί τούτου παράγραφοι 7 και 8, έχοντας υποχρεωτικά, κατά τις ως άνω συνταγματικές και άλλες διατάξεις, καταρτισθεί ως συμβάσεις ορισμένου χρόνου (ΟΛΑΠ 7/2011, ΟΛΑΠ 19/2007), και του γεγονότος ότι το ως άνω ΠΔ 164/2004 άρχισε να ισχύει από 19 Ιουλίου 2004, ήτοι μετά το πέρας της περιόδου προσαρμογής της εσωτερικής νομοθεσίας προς τις ρυθμίσεις της άνω Οδηγίας 1999/70 (10 Ιουλίου 2002), περιελήφθησαν σε αυτό, ως μεταβατικές διατάξεις, ρυθμίσεις, οι οποίες εξασφαλίζουν την επιβαλλομένη προσαρμογή στην παραπάνω Οδηγία και για τον ενδιάμεσο χρόνο και προβλέπουν την κατ' εξαίρεση και υπό τις εκεί προϋποθέσεις μετατροπή του ήδη απασχολούμενου με διαδοχικές συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου σε συμβάσεις αορίστου χρόνου. Ειδικότερα, με τη διάταξη του άρθρου 11 του ως άνω Π. Δ/τος, η οποία ως εκ του μεταβατικού της χαρακτήρα τακτοποίησης εκκρεμών εργασιακών σχέσεων του Δημοσίου και φορέων του δημοσίου τομέα κρίθηκε συνταγματικά ανεκτή (Ολ.ΑΠ 16/2017), ορίστηκε στην παρ.1 ότι διαδοχικές συμβάσεις κατά την παρ. 1 του άρθρου 5 του παρόντος διατάγματος, οι οποίες έχουν συναφθεί πριν την έναρξη ισχύος του παρόντος και είναι ενεργές έως την έναρξη ισχύος αυτού, συνιστούν εφεξής σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου, εφόσον συντρέχουν αθροιστικά οι ακόλουθες προϋποθέσεις: (α) συνολική χρονική διάρκεια διαδοχικών συμβάσεων τουλάχιστον 24 μηνών έως την έναρξη ισχύος του διατάγματος, ανεξαρτήτως αριθμού ανανεώσεων συμβάσεων ή τρεις τουλάχιστον ανανεώσεις πέραν της αρχικής σύμβασης κατά την παρ. 1 του άρθρου 5 του παρόντος διατάγματος με συνολικό ελάχιστο χρόνο απασχόλησης 18 μηνών, μέσα σε συνολικό χρονικό διάστημα 24 μηνών από την αρχική σύμβαση, (β) ο συνολικός χρόνος υπηρεσίας του εδ. α' να έχει πράγματι διανυθεί στον ίδιο φορέα, με την ίδια ή παρεμφερή ειδικότητα και με τους ίδιους ή παρεμφερείς όρους εργασίας, όπως αναγράφεται στην αρχική σύμβαση, (γ) το αντικείμενο της σύμβασης να αφορά σε δραστηριότητες, οι οποίες σχετίζονται ευθέως και αμέσως με πάγιες και διαρκείς ανάγκες του αντίστοιχου φορέα, όπως αυτές οριοθετούνται από το δημόσιο συμφέρον που υπηρετεί ο φορέας αυτός, (δ) ο, κατά τις προηγούμενες περιπτώσεις, συνολικός χρόνος υπηρεσίας πρέπει να έχει παρασχεθεί κατά πλήρες ή μειωμένο ωράριο εργασίας και σε καθήκοντα ίδια ή παρεμφερή με αυτά που αναγράφονται στην αρχική σύμβαση. Με τις παραγράφους 2 και 3 του ιδίου άρθρου ορίστηκε ότι για τη διαπίστωση της συνδρομής των, κατά την προηγούμενη παράγραφο, προϋποθέσεων, ο εργαζόμενος υποβάλλει, εντός αποκλειστικής προθεσμίας δύο (2) μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος, αίτηση προς τον οικείο φορέα, στην οποία αναφέρει τα στοιχεία, από τα οποία προκύπτει η συνδρομή των προϋποθέσεων αυτών, αρμόδιο δε όργανο να κρίνει αιτιολογημένα, εάν συντρέχουν, κατά περίπτωση οι προϋποθέσεις της προηγούμενης παραγράφου, είναι το οικείο Υπηρεσιακό Συμβούλιο ή το όργανο που προσομοιώνεται με αυτό κατά τη κείμενη νομοθεσία και όπου δεν υπάρχει, το Διοικητικό Συμβούλιο ή το διοικούν όργανο του οικείου νομικού προσώπου ή το όργανο που εξομοιώνεται με αυτό κατά την κείμενη νομοθεσία (παρ. 2) και ότι οι ως άνω κρίσεις των αρμοδίων οργάνων, θετικές ή αρνητικές, διαβιβάζονται αμέσως στο Ανώτατο Συμβούλιο Επιλογής Προσωπικού, το οποίο αποφαινεται εντός τριών (3) μηνών από τη διαβίβαση σ' αυτό των σχετικών κρίσεων (παρ. 3). Τέλος με την παρ. 5 του ιδίου άρθρου συμπεριλήφθησαν στη ρύθμιση της παρ. 1 και οι συμβάσεις οι οποίες είχαν λήξει κατά το χρονικό διάστημα των τελευταίων τριών μηνών πριν την έναρξη ισχύος του διατάγματος, λογιζόμενες ως ενεργές. Προς συμπλήρωση της μεταβατικού περιεχομένου διάταξης του άρθρου 11 του Π.Δ/τος 164/2004 επακολούθησε ο Νόμος 3320/2005 "Ρυθμίσεις θεμάτων για το προσωπικό του Δημοσίου και των νομικών προσώπων του ευρύτερου δημόσιου τομέα και για τους ΟΤΑ" (ΦΕΚ Α 48), με τη διάταξη του άρθρου 1 του οποίου ορίζεται ότι: "Παρ.1. Το προσωπικό με σύμβαση ή σχέση εξαρτημένης εργασίας ορισμένου χρόνου ή σύμβαση έργου ή άλλη σχέση του Δημοσίου, των ΝΠΔΔ και των ΟΤΑ πρώτου και

δεύτερου βαθμού, του οποίου οι συμβάσεις συνιστούν συμβάσεις εργασίας αορίστου χρόνου, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 11 του ΠΔ 164/2004, κατατάσσεται σε υφιστάμενες κενές οργανικές θέσεις με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, ειδικότητας αντίστοιχης ή παρεμφερούς προς την ειδικότητα της σύμβασής του. Παρ.2. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομίας και Οικονομικών και του οικείου, κατά περίπτωση Υπουργού, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, συνιστώνται οργανικές θέσεις προσωπικού με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, προκειμένου να καλυφθούν, όπου απαιτείται, οι διαπιστωθείσες πάγιες και διαρκείς ανάγκες, κατ' εφαρμογή του ΠΔ 164/2004. Παρ. 3. Η κατάταξη του προσωπικού γίνεται με απόφαση του αρμόδιου για την πρόσληψη οργάνου, η οποία δεν δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Παρ. 4. Οι κατατασσόμενοι λαμβάνουν τις αποδοχές της θέσης τους από την ημερομηνία έκδοσης της πράξης κατάταξης τους. Ο χρόνος των συμβάσεων μίσθωσης έργου των κατατασσόμενων λογίζεται για όλες τις συνέπειες ότι έχει διανυθεί με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου. Παρ. 5. Για τους κατατασσόμενους ισχύει ο χρονικός περιορισμός της παρ. 2 του άρθρου 70 του Ν. 2683/1999 "Κύρωση του Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Υπαλλήλων και Υπαλλήλων ΝΠΔΔ και άλλες διατάξεις" για τη μετάταξη σε ανώτερη βαθμίδα, σύμφωνα με την διάταξη της παρ. 5 του άρθρου 12 του ν. 3230/2004 (ΦΕΚ 44). Ως ημερομηνία πρόσληψης νοείται η ημερομηνία έκδοσης της πράξης κατάταξης". Εξάλλου, με το Ν.3205/2003 "Μισθολογικές ρυθμίσεις λειτουργών και υπαλλήλων του Δημοσίου, ΝΠΔΔ και ΟΤΑ, μονίμων στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων και αντιστοίχων της Ελληνικής Αστυνομίας, του Πυροσβεστικού και Λιμενικού Σώματος και άλλες διατάξεις" (ΦΕΚ Α 297), οι διατάξεις των άρθρων 2 - 13, 15 - 18, 20 - 26, 27 παρ. 2 και 28 του οποίου επεκτάθηκαν με την με αριθ. οικ. 2/7093/0022/2004 (ΦΕΚ Β 215) Κοινή Υπουργική Απόφαση (ΚΥΑ) όλων των συναρμοδίων Υπουργών, που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του άρθ. 21 του ως άνω νόμου, στο προσωπικό με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου που απασχολείται στο Δημόσιο κλπ. με χρόνο έναρξης της ισχύος της από 1.1.2004, ορίστηκε με το άρθρο 2 παρ. 1 αυτού ότι το προσωπικό της παραγράφου 1 του προηγούμενου άρθρου εξελίσσεται ανεξάρτητα από το βαθμό που κάθε φορά έχει σε μισθολογικά κλιμάκια και με το άρθρο 3 παρ.1 του νόμου αυτού ότι τα μισθολογικά κλιμάκια (Μ.Κ.) των υπαλλήλων των κατηγοριών πανεπιστημιακής, τεχνολογικής, δευτεροβάθμιας και υποχρεωτικής εκπαίδευσης καθορίζονται σε 18 για κάθε κατηγορία με εισαγωγικό το 18° Μ.Κ. Με το άρθ. 5 παρ. 1 και 2 του ίδιου νόμου ορίστηκε ότι για τη μισθολογική εξέλιξη των υπαλλήλων όλων των ως άνω κατηγοριών από κατώτερο σε ανώτερο μισθολογικό κλιμάκιο απαιτείται η αναφερομένη εκεί, κατά χρόνο, υπηρεσία και λαμβάνεται υπόψη γι' αυτήν (μισθολογική εξέλιξη) ο χρόνος υπηρεσίας που ορίζεται στο άρθ. 15 του νόμου αυτού. Σύμφωνα δε με το ως άνω άρθ. 15 παρ. 1 του εν λόγω νόμου "Ως υπηρεσία για την εξέλιξη των υπαλλήλων στα μισθολογικά κλιμάκια του άρθρου 3 του παρόντος νόμου, λαμβάνεται υπόψη: α. Η υπηρεσία που προσφέρεται στο Δημόσιο, ΝΠΔΔ και ΟΤΑ με σχέση εξαρτημένης εργασίας δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου αορίστου ή ορισμένου χρόνου, β...γ...δ...ε...στ...ζ...η...θ...ι. ο χρόνος παροχής υπηρεσίας με σύμβαση μίσθωσης έργου ή με ανάθεση κατ' αποκοπήν εργασίας, εφόσον οι υπηρεσίες αυτές έχουν χαρακτηριστεί με διάταξη νόμου ή με δικαστική απόφαση ότι διανύθηκαν με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου (εξαρτημένης) ή εφόσον σύμφωνα με τα υπηρεσιακά έγγραφα συντρέχουν σωρευτικά οι εξής προϋποθέσεις: ι. απασχόληση κατά το σύννηθες δημοσιοϋπαλληλικό ωράριο ιι. παροχή εργασίας στο χώρο της δημόσιας υπηρεσίας και με την άμεση εποπτεία της υπηρεσίας και ιιι. αμοιβή ανάλογη με των προσλαμβανομένων με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου". Τέλος, με το άρθ. 20 εδ. α του ίδιου ως άνω νόμου, ορίζεται ότι "η κατάταξη των υπηρετούντων υπαλλήλων στα Μ.Κ. του άρθρου 3, του νόμου αυτού, ανάλογα με την κατηγορία στην οποία ανήκουν, γίνεται με βάση το συνολικό χρόνο υπηρεσίας τους, όπως αυτός ορίζεται στο άρθρο 15 του παρόντος νόμου, σύμφωνα με τα τυπικά τους προσόντα", συνυπολογίζεται δηλ. και στην περίπτωση αυτή, της κατάταξης σε μισθολογικά κλιμάκια και ο χρόνος απασχόλησης στο Δημόσιο κλπ. με σύμβαση μίσθωσης έργου, κατά τη ρητή ως άνω διάταξη του προαναφερθέντος άρθ. 15 παρ. 1 περ. ι του Ν. 3205/2003 σε συνδυασμό με εκείνη του άρθρου 11 του Π.Δ/τος 164/2004. Από το συνδυασμό των παραπάνω διατάξεων συνάγεται ότι οι κατατασσόμενοι σε θέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, κατ' εφαρμογή του άρθ. 11 Π.Δ/τος 164/2004, που προηγουμένως παρείχαν υπηρεσίες στο Δημόσιο με διαδοχικές συμβάσεις μίσθωσης έργου, από και με την έκδοση της σχετικής πράξης κατάταξης δικαιούνται τις αποδοχές των εργαζομένων με σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου, για τον καθορισμό των οποίων, καθώς και για την περαιτέρω μισθολογική τους εξέλιξη συνυπολογίζεται, ως χρόνος προϋπηρεσίας, και ο χρόνος απασχόλησής τους με σύμβαση μίσθωσης έργου, αφού και αυτός έχει χαρακτηριστεί και λογίζεται με διάταξη νόμου (άρθ. 1 παρ. 4 εδ. β' Ν.3205/2003) ότι

διανύθηκε στα πλαίσια σχέσης εργασίας ιδιωτικού δικαίου ως προς όλες, μάλιστα, τις συνέπειες, το αυτό δε για τον ως άνω λόγο ισχύει, συνυπολογίζεται δηλ. ο χρόνος αυτός της προηγούμενης παροχής υπηρεσιών με συμβάσεις μίσθωσης έργου, και για την κατάταξη στα αντίστοιχα μισθολογικά κλιμάκια (ΟΛΑΠ 16/2017, ΑΠ 133/2020, ΑΠ 712/2018, ΑΠ 533/2018, ΑΠ 942/2015, ΑΠ 2203/2024, 818/2022 866/2015, 86/2016,672/2018). Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 72 του Ν. 3852/2010, όπως τροποποιήθηκε από την παρ.1 του άρθρου 3 του Ν.4623/2019, την περίπτ. γ' της παρ. 1 του άρθρου 177 του Ν. 4635/19 και αντικαταστάθηκε από την παρ. 1 του άρθρου 40 του Ν. 4735/20 και τροποποιήθηκε από την παρ.1 του άρθρου 37 του Ν.4915/22 η Δημοτική Επιτροπή.....«ι) Αποφασίζει για την υποβολή προσφυγών στις διοικητικές αρχές και αποφασίζει για την άσκηση ή μη όλων των ένδικων βοηθημάτων και των ένδικων μέσων, καθώς και για την παραίτηση από αυτά, πλην των περιπτώσεων δικών που αφορούν στον προσδιορισμό ή τη μετατροπή της εργασιακής σχέσης μεταξύ εργαζομένων και του δήμου, στις οποίες η άσκηση ενδίκων μέσων είναι υποχρεωτική. Επίσης, αποφασίζει τον συμβιβασμό ή την κατάργηση δίκης που έχει αντικείμενο ποσό έως εξήντα χιλιάδες (60.000) ευρώ, πλέον ΦΠΑ. Όταν το αντικείμενο της δίκης είναι άνω του ποσού αυτού, τότε εισηγείται τη λήψη απόφασης από το δημοτικό συμβούλιο. Δεν επιτρέπεται συμβιβασμός ή κατάργηση δίκης για απαιτήσεις μισθών, επιδομάτων, αποζημιώσεων, εξόδων παράστασης, εξόδων κίνησης και γενικά μισθολογικών παροχών οποιασδήποτε μορφής, εξαιρουμένων εκείνων για τις οποίες το νομικό ζήτημα έχει επιλυθεί με απόφαση ανωτάτου δικαστηρίου. Η απόφαση της Οικονομικής Επιτροπής για τις περιπτώσεις των προηγούμενων εδαφίων, πλην αυτών που αφορούν στον προσδιορισμό ή τη μετατροπή της εργασιακής σχέσης κατά τα προβλεπόμενα στο πρώτο εδάφιο, λαμβάνεται ύστερα από γνωμοδότηση δικηγόρου, η έλλειψη της οποίας συνεπάγεται ακυρότητα της σχετικής απόφασης. Η παρούσα ρύθμιση ισχύει και όταν η αρμοδιότητα ασκείται από το δημοτικό συμβούλιο». Σύμφωνα δε με την ΥΠ.ΕΣ. οικ. 129/31-12-2013 Οι ΟΤΑ και τα νομικά τους πρόσωπα έχουν καθήκον να προασπίζονται, τα συμφέροντά τους, μέχρις εξαντλήσεως των ενδίκων μέσων και βοηθημάτων και σε κάθε στάδιο των δικών αυτών. Δεν είναι επιτρεπτή οποιαδήποτε παραίτηση από άσκηση ενδίκων μέσων, προκειμένου για μισθολογικές απαιτήσεις καθώς και απαιτήσεις μισθών, επιδομάτων, αποζημιώσεων και γενικά μισθολογικών παροχών οποιασδήποτε μορφής, εξαιρουμένων εκείνων για τις οποίες το νομικό ζήτημα έχει επιλυθεί με απόφαση ανωτάτου δικαστηρίου.

Γ. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ:

Βάσει του ανωτέρω άρθρου 72 του Ν. 3852/2010, η άσκηση ενδίκων μέσων είναι υποχρεωτική στις περιπτώσεις που αφορούν στον προσδιορισμό ή τη μετατροπή της εργασιακής σχέσης μεταξύ εργαζομένων και του δήμου. Στην συγκεκριμένη περίπτωση, το νομικό ζήτημα έχει επιλυθεί με πλήθος αποφάσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου, ήτοι του Αρείου Πάγου, οι οποίες δικαιώνουν τους υπαλλήλους, θεωρώντας ότι πρέπει να συνυπολογίζεται στις αποδοχές τους και ο χρόνος της προυπηρεσίας τους και για την κατάταξη στα αντίστοιχα μισθολογικά κλιμάκια, ως επίσης έχει κριθεί και το ζήτημα της παραγραφής των αξιώσεων αυτών. Η υπ' αριθμ. 88/2022 απόφαση του Μονομελούς Εφετείου Αθηνών είναι απόφαση δευτεροβάθμιου Δικαστηρίου, εκδοθείσα μετά την άσκηση του τακτικού ένδικου μέσου της εφέσεως. Οπότε η απόφαση αυτή καθίσταται τελεσίδικη είτε λόγω εξάντλησης των τακτικών ενδίκων μέσων, όπως εν προκειμένω, είτε μετά την παρέλευση της 30νθήμερης προθεσμίας, που αποτελεί και την προθεσμία για την άσκηση του έκτακτου μέσου της αίτησης αναίρεσης. Οι λόγοι της άσκησης αίτησης αναίρεσης αναφέρονται περιοριστικά στο άρθρο 559 ΚΠΟΛΔ και κυρίως ασκείται όταν έχουμε νομικό σφάλμα στην εφετειακή τελεσίδικη απόφαση, που εν προκειμένω κατά την γνώμη μου δεν συντρέχει, καθόσον, με όσα προεκτέθηκαν ανωτέρω, το εν λόγω νομικό ζήτημα της αναγνώρισης προυπηρεσίας και κατ'επέκταση της καταβολής αποδοχών έχει ήδη κριθεί από τον Άρειο Πάγο με πλήθος αποφάσεων και μάλιστα το τρέχον έτος. Σε κάθε περίπτωση, πρέπει πάντα η Διοίκηση να ενεργεί στα πλαίσια της χρηστής διοίκησης και να έχει πάντοτε γνώμονα το δημόσιο συμφέρον. Να σημειωθεί ότι χειριστής της υπόθεσης δεν ήμουν εγώ η υπογράφουσα παρά ο κ. Κων/νος Φραγκανδρέας, ο οποίος δεν μου είχε γνωστοποιήσει την έκδοση της εν λόγω αποφάσεως. Η εν λόγω απόφαση κοινοποιήθηκε στον Δήμο στις 9-7-2024, πλην όμως δεν χρεώθηκε εγκαίρως στην Νομική Υπηρεσία, προκειμένου να γνωμοδοτήσω άμεσα για την άσκηση ή μη των ενδίκων μέσων, με αποτέλεσμα να έχει παρέλθει η προθεσμία των 30 ημερών για την άσκηση της αναίρεσως. Σε κάθε περίπτωση, η γνώμη που θα ήταν η ίδια με αυτήν που διατυπώνεται στην παρούσα γνωμοδότηση μου, αφενός μεν γιατί ο Άρειος Πάγος έχει ήδη ορθά κρίνει το εν λόγω ζήτημα, αφετέρου προς αποφυγή περαιτέρω τόκων και δικαστικών εξόδων.

Ως εκ τούτου, η υπ' αριθμ. 88/2022 απόφαση του Μονομελούς Εφετείου Αθηνών είναι ορθή, ως ορθή ήταν και του Πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου και πρέπει ο Δήμος να συμμορφωθεί με το διατακτικό της παρούσας αποφάσεως.».

Κατόπιν τούτων, ο Πρόεδρος κάλεσε τα μέλη να τοποθετηθούν και να ψηφίσουν.

Η Δημοτική Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη: τα άρθρα 72 και 74Α' του ν. 3852/10 (87 Α') και τα άρθρα 8 & 9 του ν.5056/2023 (163 Α') όπως τροποποιήθηκαν και ισχύουν και τα ανωτέρω σχετικά,

Αποφασίζει Ομόφωνα

Τη μη άσκηση ενδίκων μέσων κατά της υπ' αριθμ. 88/2022 απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Αθηνών.

Η απόφαση αυτή πήρε αύξοντα αριθμό 346/2024

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ/ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ
Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ/ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ